

РЕШЕНИЕ

№ 5768

гр. София, 31.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **6333** по описа за **2012** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 15.02.2012 г., постановено по н а х дело № 9592/ 2011 г. на Софийски районен съд, НО, 115 състав е потвърдено наказателно постановление № 81355/ 11.10.2011 г., издадено от Д. Д., началник АНД отдел „Пътна полиция” - СДВР, в частта, с която на И. Г. Г. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП са наложени административни наказания глоба в размер на 100 лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното лице. Релевираните в жалбата основания са за нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения, аргументирани подробно. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени обжалваното въззивно такова и потвърденото с него наказателно постановление. Подателят на касационната жалба сочи, че СРС е дал вяра на показанията на свидетеля по АУАН без да прецени тяхната обективност и достоверност и без да анализира обстоятелството, че същите възпроизвеждат вписванията в АУАН и са дадени след като последният е предявен на свидетеля. Касае се за полицейски служител, който ежедневно съставя значителен брой актове на установяване на нарушения за еднотипни нарушения. От споделеното от него в съдебно заседание не ставало ясно по кои белези свидетелят разграничава конкретния случай от останалите

- в този смисъл преценката на СРС е формирана при спорни факти, за установяването на които АНО не е ангажирал достатъчно доказателства. Касаторът твърди, че са налице СНПП при издаване на НП, което не съдържа посочване на законовите разпоредби, но не само цифрово, а и словесно. Най – сетне, по делото не били обсъдени всички доказателства.

В съдебно заседание пред Административен съд София - [населено място], призован при условията на чл. 61, ал. 2 ЗАНН, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

За да потвърди НП, решаващият съд е приел за установено по несъмнен и безспорен начин, че на 15.09.2010 г., около 17,25 часа в [населено място] по бул. П Я. управлява лек автомобил Рено с рег. [рег.номер на МПС] към [улица] от лента за десен завои продължава движението си на право и при подаден от полицейски служител със стоп палка знак за спиране, не се подчинява и продължава движението си, което наложило да бъде последван и спрял принудително от полицейски служители.

Така възприетата фактическата обстановка, след анализ и преценка на събраните по делото доказателства – показанията на св. П., събрани в хода на съдебното следствие, както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд. Решаващият съд е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка осъществява състава на нарушение на чл. 103 ЗДвП. Разпоредба задължава водача на пътно превозно средство, при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. В случая е установено, че от страна на контролния орган е бил подаден ясен сигнал за спиране със стоп - палка от униформен полицейски служител, който /сигнал/ е бил възприет от управляващия лекия автомобил „Рено”, с ДК № СА 4418 НН И. Г., като водачът продължил движението си в права посока.

Отказът да се изпълни нареждане на орган за контрол или регулиране на движението се санкционира с кумулативни административни наказания - лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. В разглеждания случай същите са определени към средния предвиден в закона размер и съответстват на степента на обществена опасност на деянието.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 2 и чл.222, ал.1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, предл.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX касационен

състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.02.2012 г., постановено по н а х дело № 9592/
2011 г. на Софийски районен съд, НО, 115 състав
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.